

Holdgaard: Trods de Betæneligheder, som der fra forskellig Side blev givet Udtryk for ved Lovforslagets første Behandling, er det, som det fremgik af Ordførelsens (Stensballe) Udtalelse, lykkedes Udvalget at blive enigt, synes det mig, om det væsentligste; naar man undtager et enkelt Punkt, nemlig det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 5; i dette Ændringsforslag foreslaar et Mindretal, at Køretøjer, der anvendes til egentlig Arbejdskørsel, ikke skal føre Lygte. Jeg har ikke kunnet tiltræde det Ændringsforslag og maa anbefale, at man stemmer imod det; det forekommer mig dunkelt og uklart, hvad der skal forstås ved „egentlig Arbejdskørsel“. Jeg er endnu ikke hverken i Udvalget eller her i Tinget ved de Taler, der er holdt, blevet klar over, hvad der skal forstås ved egentlig Arbejdskørsel, og jeg tillader mig at tro, at det vil blive i høj Grad vanskeligt for dem, der skal administrere Loven, at skelne mellem egentlig og uegentlig Arbejdskørsel. Jeg holder af, at man altid saa vidt muligt i Loven ind sætter saa tydelige Bestemmelser, at de ikke kan misforstås. Derimod kunde jeg have tiltraadt et Forslag om — hvad der i Grunden først var et Flertal for i Udvalget — at fritage Kaner og Slæder for at føre Lygter; den Betragtning blev gjort gældende, at det var meget vanskeligt at holde Lys i de Lygter, fordi det jo, naar man kører i Kane eller Slæde, somme Tider gaar op og ned. Hvis Ændringsforslag Nr. 5 bliver nedstemt her ved denne Behandling, kunde jeg tænke mig, at der til tredje Behandling kunde blive stillet et Ændringsforslag, gaaende ud paa at fritage Kaner og Slæder for at føre Lygte.

Det under Nr. 7 til § 18 stillede Ændringsforslag om, at Justitsministeren først efter 1. Oktober 1924 kan paabyde Cyklister at føre Lygte eller Katteøje, har jeg tiltraadt ud fra den Betragtning, som jeg har givet Udtryk i Betænkningen, at det er umuligt at samle et Flertal i Udvalget om at lade Bestemmelsen gaa ud. Det forekommer mig at være noget mærkeligt, for jeg er ikke sikker paa, at der ikke vil være Flertal her i Tinget for at tage den ud af Lovforslaget. Jeg har den Opfattelse, at den højtærede Minister i nogen

Maade øver Tryk paa sit Partis Medlemmer og absolut holder paa, at denne Bestemmelse skal bibeholdes; maaske Grunden er den, at den højtærede Minister mener, at det ellers vil være vanskeligt at faa Lovforslaget gennemført i Folketinget, det ved jeg ikke, men man vil have lagt Mærke til, at hele Udvalget her er blevet enigt. Ogsaa i Pressen har man beskæftiget sig en Del med denne Bestemmelse. I Fredags, tror jeg, det var, skrev man i „Nationaltidende“, at Udvalget lykkeligvis var havnet i det rene Vrøvl med Hensyn til dette Punkt. Det mener jeg nu er et for stærkt Udtryk. Ganske vist tror jeg ikke meget paa Katteøjet, og det er ikke sikkert, at det bliver paabudt til sin Tid; jeg er nærmest tilbøjelig til at tro, at hvis det viser sig, at det til Betyggelse af Færdselssikkerheden er nødvendigt, at Cyklerne skal have Lys bagpaa, maa det være en rød Lygte, thi der er noget om det, som den ærede sidste Taler (Piper) anførte, at hvis man har et Katteøje paa Cyklen, maa man have en Pudseklud med for at pudse det. Vi saa ogsaa den Aften, vi overværede Demonstrationen, at man havde en Mand til at pudse Katteøjet, før det skulde frem for Lyset; men naar man om Sommeren cykler paa Veje, hvor der er stærk Biltrafik, er der meget Støv, og saa vil Katteøjet stadig væk blive støvet, hvilket vil have til Følge, at det ikke kan gøre den tilsigtede Nytte. Jeg tror heller ikke, at det kun er en Del af Udvalgets Medlemmer, som har nogen Mistro til Katteøjets Nytte. Der er mange ude i Landet, som heller ikke tror paa Nyttens deraf, jeg har talt med adskillige Automobilister, som ikke ser nogen stor Betyggelse i, at man paa byder Anvendelsen af Katteøje. Nu er Omkædet stadig væk det, at det er for Cyklisternes Skyld, det er for at skærme deres Liv og Lemmer, at man absolut skal have det indført. Jeg tror, det er rigtigere, naar man siger, at det baade er for Automobilisternes og Cyklisternes Skyld; begge Parter er interesserede, hvis det er nogen Nytte til. Men hvis den Anskuelse viser sig rigtig, vil det vel i nogen Maade komme frivilligt i de halvandet Aar, der bliver tilbage, hvis Lovforslaget vedtages i denne Skikkelse, og